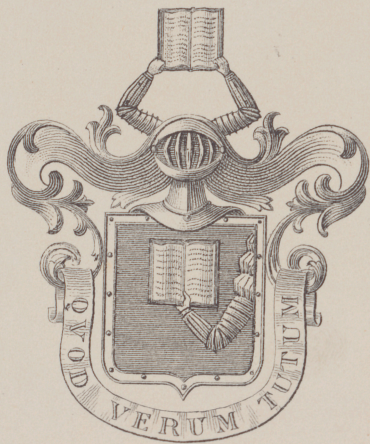

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjøm.

*En Nye Vise om
Peer Kryster.*

Kbh
V box 15:445

Thomassen & Søn

V box 15:445

En
Rye Bise,

om

Peer Kryster,

Som vil giftes med hvem han kan faae,

Begynnder saaledes:

Peer Kryster, en slumpet og dum
pedron Knegt, &c.

Under Melodie.

Det hendte sig, Jephtah den Gileads
Mand &c.

Kiøbenhavn,

Trykt hos P. M. Svares Efterleverske, i store
Kannikestraadet No. 32.

V box 15:445

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10

0 mm

0

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

Peer Kryster, en stumpet og dumpebrøn
Knegt,
Saa riig, som en Stymper kan være,
Stor i sin Indbildning, og lille af Slægt,
Har Lyst nu sin Vt at formeere,
Han gierne har Lyst
At vove en Dyst
Med Elskov, men hører nu Rikere!

2.
Han er af Naturen lidt vanskabt og bly,
Tør knap tale mildt til en Pige;
Han ofte har kroet og gjort sig lidt fry,
Saa pleier den Usling at sige:
Hør, Lille! jeg troer,
At Hun, lille Moer!
Og jeg kunde passe ret lige.

3. Hans

3.
Hans Moder, en Kone til Alfers, og har
Fra gammel Tid dygtige Grunker;
Hun var, førend hun fik Peers salig Fa'r,
Besøbet i Fyen af en Junker;
Men dette, desdærr!
Kan hælde sig fleer,
Som brænder af Kierlighed's Junker.

4.
Om Junkeren just til Peer Kryster blev
Faer,
Det kan jeg for Sandhed ei sige,
Nok er det, at Junkeren skæbneet var,
Og han har vel fleere sin Lige;
Peer gloer som en Stud,
seer ynkelig ud
Og hilsneet er han tillige.

5.
Han holder paa Skillingen drabelig vel,
En Fattig han aldrig hufvaler,
Tre Uger haver han nok af en Pæl,
Han ærlig sin Næste betaler,
Han laaner paa Pandt,
Men passer galant,
Man ikke Terminen forhæler.

6. Peer

6.
Peers Kryster vil giotes, men hvor skal han
hen?
Han kan ikke spræde og snakke,
Men skulle der findes en kion lille Ven,
Som med ham vil tage til Takke,
Saa strax slaaer han til
Og indfinde vil
Sig net i sin rødbrune Frakke.

7.
Thi andet har Kragten ei at tage paa,
Lidt luslidt er Frakken desværre,
Men førend han veed, han en Kone kan
faae,
Han Brudekiol ei lader skiare,
Perukken er flet,
Men hvad siger det,
Den kan hun lad affommodere.

8.
Hans Brandspande-Stooler dem smør
han med Tran;
Thi ellers de let kunde sprække,
Han laer dem ei blanke, som andre de kan,
Thi dem han kun holder for Gialke,
Hans Frakke er kort.
Og skiden og sort
Den kan knap til Knaerne række.

9. Hans

9.
Hans Buxer er gule, hans Strømper er
blaa
Og hist og her stoppet med andet;
Hans Hat er lit fransk, og dens Skygge
er graa
Alf Elde med Fit lit beblandet;
Men skulle det Skrog
En Kone ei dog
Kunne finde, da var det forbandet.

10.
Saa herer da Jomfruer, alle som een!
Hvo vil hav' Peer Kryster til Mage
Kan melde sig hos mig, og vær ikke seen,
Stod ikke jer Lykke tilbage!
Peer Kryster er kion,
O hører hans Bon!
For Penge I kan ham jo tage.

11.
Jeg lover Jer rigtig, at Knosen han vil
Jer smukt udi alle Ting lyde
Han sætter vist aldrig en Penninge til,
Paaholden er han som en Tyde,
Han vist Dag og Nat
Vil elske sin Skat
Og ved den sig inderlig fryde.

12. Om

12.
O n I just saa lige ei Piger nu er,
Det er vor Peer Kryster det samme;
Han er rigtig Ungkarl, det lover jeg Jer,
Men nu staaer hans Hierte i Flamme,
Han elsker Enhver,
Hielp dog paa min Peer,
Saa bliver I strax til Madame.

13.
Nu faaer vi da vide, om nogen sig vil
Om dette Klenodie melde;
Thi selv Maren Amme ei løber April,
Det vist hendes Lykke vil gielde;
Lad kun den Krabat
Saae Fier i sin Hat!
Seer til, I ham faaer i jer Tædel!

